

СЕРГЕЙ ЕСЕНИН ПИСМО ДО МАЙКА МИ

Превод от руски: Иван Николов, 1984

chitanka.info

Скъпа моя, още ли живееш?
Аз съм също жив. Привет от мен!
Нека тиха светлина се лее
пак над твоя дом благословен.

Пишат ми, че с някаква тревога,
без сама да разбереш защо,
ти излизаш, ти ме чакаш много
в старото износено палто.

И сънуваш все едно във мрака,
в мрака на притихналата нощ —
сякаш във пиянска свада някой
е забил в гръдта ми фински нож.

Нищо, скъпа. Успокой се. Зная,
туй е само тягостна игра.
Аз не съм пияница отчаян,
та далеч от тебе да умра.

Аз съм като нявга пълен с нежност
и едно мечтая мълчешком:
да забравя мъката метежна
и да се завърна в своя дом.

И ще дойда. Нека в цветна пяна
само пролетта да прозвъни.
Ала ти недей ме буди рано
както някога, в ония дни.

Не събуждай нищо отшумяло,
старите надежди нека спят!
Много рано загуби и жалост
трябваше да срещна в своя път.

*Аз не искам никаква награда.
Миналото вече отзвъня.
Ти си моя помощ и отрада,
ти си моя ясна светлина.*

*Забрави за своята тревога,
не ходи на старото място
и недей, недей ме чака много
в старото износено палто.*

1924

Издание: Сергей Есенин. Стихотворения. Поеми. Издательство „Народна култура“, 1984

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.